Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

3. september 2020*

Eelotsusetaotlus – Rändlus üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes Euroopa Liidu piires – Määrus (EL) nr 531/2012 – Artikkel 6a – Artikli 6e lõige 3 – Rändlusteenuse osutaja kohustus kohaldada reguleeritud rändlustariifi automaatselt – Kohaldamine tarbijate suhtes, kes on valinud rändluse eritariifi enne määruse (EL) nr 531/2012 jõustumist

Kohtuasjas C-539/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Landgericht München I (München I esimese astme kohus, Saksamaa) 4. juuni 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 15. juulil 2019, menetluses

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

versus

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president L. S. Rossi, kohtunikud J. Malenovský ja N. Wahl (ettekandja),

kohtujurist: E. Tanchev,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, esindaja: *Rechtsanwalt* H. Plassmeier,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Gentili,

– Euroopa Komisjon, esindajad: G. Braun ja L. Nicolae,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määruse (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT 2012, L 172, lk 10), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2120 (ELT 2015, L 310, lk 1; edaspidi „määrus nr 531/2012“), artikli 6a ja artikli 6e lõike 3 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses ühelt poolt telekommunikatsiooniteenuste osutaja Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, kes muu hulgas tegutseb nime „O2“ all, ja teiselt poolt Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (föderaalne tarbijakaitsekeskuste ja tarbijakaitseorganisatsioonide liit, Saksamaa) (edaspidi „Bundesverband“) vahel seoses rikkumise lõpetamise nõudega, mille viimane esitas O2 tegevuse peale, mis puudutab uuele rändlustariifile ülemineku korda Euroopa Liidu tasandil pärast rändlusteenuste lisatasude kaotamist liidu piires alates 15. juunist 2017.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 531/2012

3 Määruse nr 531/2012 artikli 2 lõike 2 punkti r kohaselt on „riigisisene jaehind“ määratletud järgmiselt:

„rändlusteenuse osutaja poolt iga tarbitud ühiku eest võetav riigisisene jaemüügi tasu, mida kohaldatakse tehtud kõnedele ja saadetud SMS-sõnumitele (mida alustatakse ja lõpetatakse samas liikmesriigis erinevates üldkasutatavates sidevõrkudes) ning kliendi tarbitud andmetele; juhul kui konkreetset riigisisest jaemüügi tasu ühiku kohta ei eksisteeri, loetakse riigisiseseks jaehinnaks sama maksustamismehhanism, mida kasutatakse siis, kui klient oleks kõnesid teinud ja SMS-sõnumeid saatnud (mida alustatakse ja lõpetatakse samas liikmesriigis erinevates üldkasutatavates sidevõrkudes) ning andmeid tarbinud enda liikmesriigis;“.

4 Selle määruse artiklis 6a „Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine“ on sätestatud:

„Alates 15. juunist 2017, […] ei kohalda rändlusteenuse osutajad üheski liikmesriigis rändlusklientide suhtes riigisisese jaehinnaga võrreldes mis tahes lisatasusid ühegi tehtud või vastu võetud reguleeritud rändluskõne, ühegi saadetud reguleeritud SMS- või MMS-rändlussõnumi eest või ühegi kasutatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuse eest, sealhulgas MMS-rändlussõnumid, või mis tahes üldist tasu välismaal lõppseadme või teenuse kasutamise võimaldamise eest vastavalt artiklitele 6b ja 6c.“

5 Määruse artikkel 6b „Mõistlik kasutamine“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. […] rändlusteenuse osutajad [võivad] kohaldada selliste jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste suhtes, mille hind on samal tasemel kohaldatava riigisisese jaehinnaga, nn mõistliku kasutamise poliitikat selle vältimiseks, et rändluskliendid kasutavad jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuseid anomaalselt või kuritarvitavad neid, näiteks kui selliseid teenuseid kasutavad rändluskliendid muus liikmesriigis kui riigisisese teenuseosutaja liikmesriik muudel eesmärkidel kui regulaarne reisimine.

Mõistliku kasutamise poliitika võimaldab rändlusteenuse osutaja klientidel tarbida teatavat mahtu jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisisese jaehinna eest, mis on kooskõlas nende vastavate tariifikavadega.

2. Selliste jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste suhtes, mille puhul ületatakse mõistliku kasutamise poliitikaga ette nähtud piire, kohaldatakse artiklit 6e.“

6 Määruse nr 531/2012 artikli 6c „Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkus“ lõige 1 sätestab:

„Konkreetsetel ja erandlikel asjaoludel, pidades silmas riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikust, võib rändlusteenuse osutaja juhul, kui tal ei ole võimalik katta oma tegeliku ja prognoositava reguleeritud rändlusteenuste artiklite 6a ja 6b kohase osutamise kogukulu oma tegelikust ja prognoositavast selliste teenuste osutamise kogutulust, taotleda luba lisatasu kehtestamiseks. Nimetatud lisatasu kohaldatakse üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude katmiseks, võttes arvesse kohaldatavaid maksimaalseid hulgihindu.“

7 Selle määruse artikli 6e „Reguleeritud rändlusteenuste osutamine jaemüügitasandil“ lõigetes 1 ja 3 on sätestatud:

„1. Ilma et see piiraks teise lõigu kohaldamist, kui rändlusteenuse osutaja kohaldab lisatasu reguleeritud rändlusteenuste tarbimisele jaemüügitasandil, mis ületab mõistliku kasutamise poliitikaga ette nähtud piire, peab see vastama järgmistele nõuetele (v.a käibemaks):

[…]

3. Rändlusteenuse osutajad võivad pakkuda ja rändluskliendid võivad sihilikult valida rändlustariifi, mis erineb kooskõlas artiklitega 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikli lõikega 1 sätestatud tariifist, misläbi nad kasutavad teistsuguseid reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatavaid tariife kui neid, mis oleks neile määratud valiku tegemata jätmise korral. Rändlusteenuse osutaja tuletab neile rändlusklientidele meelde neid rändlusteenuse eeliseid, mis nad loobumisega kaotavad.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, kohaldavad rändlusteenuse osutajad artiklite 6a ja 6b ning käesoleva artikli lõike 1 kohaselt sätestatud tariifi automaatselt kõigi olemasolevate ja uute rändlusklientide suhtes.

Rändlusklient võib igal ajal taotleda kooskõlas artiklitega 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikliga 1 sätestatud tariifist loobumist või selle tariifi valimist. Kui rändluskliendid soovivad teadlikult loobuda artiklites 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tariifist või selle tariifi valida, siis selline üleminek toimub tasuta ühe tööpäeva jooksul taotluse saamisest ning sellega ei kaasne tingimusi või piiranguid, mis on seotud lepingu muude kui rändlusega seotud osadega. Rändlusteenuse osutajad võivad üleminekut edasi lükata seni, kuni varasem rändlustariif on kehtinud kindlaksmääratud miinimumperioodi, mis ei ületa kahte kuud.“

8 Määruse artiklis 6f „Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud üleminekuperioodil“ on sätestatud:

„1. Ajavahemikul 30. aprillist 2016 kuni 14. juunini 2017 võivad rändlusteenuse osutajad jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste puhul kohaldada lisaks riigisisesele jaehinnale lisatasu.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajavahemikul kohaldatakse artiklit 6e *mutatis mutandis*.“

9 Määruse nr 531/2012 artikli 14 „Rändluskõnede ja rändlussõnumite jaehindade läbipaistvus“ lõikes 3 on ette nähtud:

„Rändlusteenuse osutajad annavad liitumisel kõikidele klientidele täielikku teavet kohaldatavate rändlustasude kohta. Nad annavad oma rändlusklientidele kohaldatavate rändlustasude kohta teavet põhjendamatu viivituseta iga kord, kui tasud muutuvad.

Rändlusteenuse osutajad saadavad kõikidele muu tariifi valinud klientidele mõistlike ajavahemike järel meeldetuletuse.“

Määrus 2015/2120

10 Määruse 2015/2120 põhjendustes 21 ja 25 on märgitud:

„(21) [Määrusega nr 531/2012 esialgses redaktsioonis] seatakse poliitiline eesmärk, mille kohaselt peaksid erinevused rändlus- ja riigisiseste tariifide vahel olema nullilähedased. Hulgihindade täheldatud tasemega ei saa aga lõplikku eesmärki, milleks on riigisiseste tasude ja rändlustasude erinevuse kaotamine, jätkusuutlikult saavutada. Seetõttu sätestatakse käesoleva määrusega, et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud tuleks alates 15. juunist 2017 kaotada, tingimusel et praegu rändluse hulgiturul täheldatavad probleemid on lahendatud. Sellega seoses peaks komisjon tegema rändluse hulgituru ülevaate ja esitama selle ülevaate tulemustel põhineva seadusandliku ettepaneku.

[…]

(25) Selleks et tagada sujuv üleminek [määruselt nr 531/2012 esialgses redaktsioonis] jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamisele, tuleks käesoleva määrusega kehtestada üleminekuperiood, mille jooksul peaks rändlusteenuse osutajatel olema võimalik lisada riigisisestele hindadele lisatasu jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste pakkumise eest. See üleminekukord peaks juba valmistama ette lähenemisviisi põhjaliku muutuse, mille puhul liidu-ülene rändlus muudetakse erinevatel riigisisestel turgudel pakutavate siseriiklike tariifikavade lahutamatuks osaks. Seega peaks üleminekukorra lähtepunktiks olema vastavad siseriiklikud hinnad, mille suhtes võidakse kohaldada lisatasu, mis ei tohi olla suurem kui üleminekuperioodile vahetult eelneval perioodil kehtiv maksimaalne hulgimüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse tasu. Selline üleminekukord peaks samuti tagama alates käesoleva määruse kohaldamise kuupäevast klientide märkimisväärse hindade vähendamise ega tohiks riigisisesele jaehinnale lisatasu lisamise korral viia mingil juhul jaemüügitasandil osutatava rändlusteenuse hinnani, mis on kõrgem kui üleminekuperioodile vahetult eelneval perioodil kehtiv jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse maksimaalne tasu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11 Telefónica Germany on telekommunikatsiooniteenuste osutaja, kes pakub muu hulgas mobiilsideteenuseid nime „O2“ all.

12 Pärast määruse 2015/2120 vastuvõtmist avaldas O2 oma veebisaidil www.o2online.de teabe liidu tasandil reguleeritud uuele rändlustariifile ülemineku korra kohta, mis vastab põhimõtteliselt teenusele „*Roam like at home*“ (rändlus riigisiseste tariifide alusel) (edaspidi „RRTA“). Täpsemalt on selle jaotises „Üldteave“ märgitud järgmist:

„Kõik O2 kliendid võivad alates 22. maist 2017 üle minna ELi reguleeritud rändlustariifile, saates SMSi. Selleks palume sul saata SMS märksõnaga „JAH“ numbril 65544. Seejärel toimub üleminek reguleeritud tariifile automaatselt. Ülemineku õnnestumise korral saadetakse sulle selle kohta SMSiga kinnitus.“

13 Selle veebisaidi jaotisest „Kuidas saab kasutada ELi reguleeritud rändlustariifi?“ tuleneb, et:

„Põhimõtteliselt saad O2 IT-rakenduse abil igal ajal väga lihtsalt üle minna uuele ELi reguleeritud rändlustariifile. Kõik O2 kliendid võivad alates 22. maist 2017 üle minna ELi reguleeritud rändlustariifile ka nii, et saadavad SMSi. Selleks palume sul saata SMS märksõnaga „JAH“ numbril 65544. Seejärel toimub üleminek reguleeritud tariifile automaatselt. Ülemineku õnnestumise korral saadetakse sulle selle kohta SMSiga kinnitus.

Kui kasutad juba ELi reguleeritud rändlustariifi (samuti nimetatud „*Roaming Basic*“ (rändluse põhiteenused) või „*Weltzonenpack*“ (ülemaailmne pakett) ja „*Mobiles Internet Ausland*“ (mobiilne internet välismaal)), siis toimub üleminek uuele tariifile 15. juuniks 2017 ilma, et peaksid selleks ise midagi tegema. Senine ELi reguleeritud rändlustariif muudetakse uueks ELi reguleeritud rändlustariifiks automaatselt nii, et alates 15. juunist 2017 kehtivad koduriigis kohaldatavad tingimused (kõnedele, SMSidele ja andmesidele) kogu ELi piires.“

14 Bundesverbandi sõnul nõudis uuele reguleeritud rändlustariifile ülemineku kord, nii nagu see esitati O2 veebisaidil, sisuliselt, et O2 kliendid, kelle arve esitati enne 15. juunit 2017 muu kui reguleeritud rändlustariifiga (edaspidi „muu tariif“ või „alternatiivne tariif“), esitaksid uuest reguleeritud rändlustariifist ja muu hulgas RRTAst kasu saamiseks O2-le vastava avalduse, saates SMSi ja/või esitades selle O2 IT-rakenduse abil. Bundesverband, leides, et selline tegevus on vastuolus eelkõige määruse nr 531/2012 artikli 6a ja artikli 6e lõikega 3, esitas Landgericht München I-le (München I esimese astme kohus, Saksamaa) hagi, milles nõudis selle tegevuse lõpetamist.

15 Bundesverband väidab selles hagis, et nende sätete kohaselt tuli RRTAd kohaldada automaatselt kõigi tarbijate suhtes alates nimetatud määruse jõustumise kuupäevast ehk 15. juunist 2017. O2 on seega kohustatud tagama, et kõik tema kliendid saaksid automaatselt RRTAst kasu, olenemata sellest, kas nad on varem valinud alternatiivse tariifi. Seega ei saa O2 nõuda klientidelt, kelle arve on esitatud muu tariifi alusel, et nad väljendaksid oma tahet muuta tariifi, saamaks kasu RRTAst.

16 Telefónica Germany väidab omalt poolt, et määruse nr 531/2012 kohaldamisel tuleb eristada kahte liiki rändlustariife, nimelt reguleeritud tariifi ja niinimetatud alternatiivset tariifi. Reguleeritud tariif on standardtariif, mida ei saa põhimõtteliselt riigisisese jaetariifi suhtes mingil määral tõsta, samas kui alternatiivse tariifiga võib ette näha tingimused, mis erinevad riigisisese jaetariifi tingimustest. Telefónica Germany sõnul nõudis see määrus, et kliendid, kelle arve esitati juba enne 15. juunit 2017 reguleeritud tariifi alusel, saaksid automaatselt kasu RRTAst. Seevastu sama määruse artikli 6e lõike 3 alusel ei kohaldata kohustust minna automaatselt üle RRTA-le klientide suhtes, kelle arve esitati 15. juunil 2017 alternatiivse tariifi alusel.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et küsimus, kas alates 15. juunist 2017 tuli uut reguleeritud rändlustariifi kohaldada automaatselt kõigi klientide suhtes, on põhikohtuasja lahendamisel määrava tähtsusega, seda enam, et O2 ei kohaldanud seda tariifi isegi pärast 15. juuni 2017 tähtpäeva kõigi klientide suhtes, kelle suhtes kohaldati alternatiivset tariifi.

18 Neil asjaoludel otsustas Landgericht München I (München I esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 531/2012 artiklit 6a ja artikli 6e lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et alates 15. juunist 2017 peavad mobiilsideoperaatorid kohaldama määruse nr 531/2012 artiklis 6a ette nähtud reguleeritud tariifi automaatselt kõigi klientide suhtes, olenemata sellest, kas need kliendid kasutasid kuni selle ajani reguleeritud tariifi või erilist rändlustariifi, niinimetatud alternatiivset tariifi?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

19 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 531/2012 artiklit 6a ja artikli 6e lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artiklis 6a ette nähtud uut reguleeritud rändlustariifi kohaldatakse automaatselt alates 15. juunist 2017 mitte ainult klientide suhtes, kellel oli juba reguleeritud rändlustariif, vaid ka klientide suhtes, kes olid kuni selle kuupäevani valinud mõne muu tariifi.

20 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb märkida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei tule liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvesse võtta mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka sätte konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see säte on (3. oktoobri 2019. aasta kohtuotsus Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland jt, C-197/18, EU:C:2019:824, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Esimesena tuleb kõigepealt märkida, et määruse nr 531/2012 artikli 6a sõnastusest nähtub, et üleminek RRTA-le pidi toimuma üldiselt alates 15. juunist 2017 „rändlusklientide suhtes [liikmesriigis]“, ilma et see säte sisaldaks erandeid või reservatsioone, mis on seotud nende „rändlusklientidega“, ega ammugi reservatsioone, mis on seotud küsimusega, kas nende klientide suhtes oli seni kohaldatud mõnda muud tariifi. Ainsad määruse nr 531/2012 artiklis 6a ette nähtud reservatsioonid tulenevad selle määruse artiklist 6b „Mõistlik kasutamine“ ja artiklist 6c „Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkus“, mis määratlevad raamistiku, milles rändlusteenuse pakkujad võivad vastavalt kohaldada RRTA mõistlikku kasutuspoliitikat ning erandkorras nõuda rändlusteenuste lisatasusid.

22 Veel kinnitab reguleeritud rändlustariifile ülemineku automaatsust kõigi klientide suhtes määruse nr 531/2012 artikli 6e lõike 3 sõnastus.

23 Nimelt annab esiteks selle sätte esimene lõik rändlusteenuse osutajatele võimaluse „pakkuda“ ja rändlusklientidele „sihilikult valida“ muu „rändlustariifi, mis erineb kooskõlas artiklitega 6a, 6b, [ja] 6c […] sätestatud tariifist, […] mis oleks neile määratud valiku tegemata jätmise korral“. Määruse nr 531/2012 artikli 6e lõige 3 kehtestab seega erandisüsteemi (*opt-out*), mille kohaselt peab klient sisuliselt juhul, kui ta ei soovi RRTAd kasutada, seda sõnaselgelt väljendama. Seda tõlgendust kinnitab ka selle sätte esimese lõigu viimane lause, milles on ette nähtud, et „[r]ändlusteenuste osutaja tuletab neile rändlusklientidele meelde neid rändlusteenuse eeliseid, mis nad loobumisega kaotavad, [kui kliendid peaksid valima muu rändlustariifi, kui selle määruse artiklites 6a, 6b ja 6c sätestatud rändlustariifid]“. Lisaks ei määra selle sätte sõnastus kindlaks selle kohaldamise ajalist raamistikku, mis võimaldab järeldada, et *opt-out*'i oli võimalik valida isegi enne 15. juuni 2017 tähtpäeva. Seega olid rändlusteenuse osutajad enne seda kuupäeva valiku tegemiseks ja pärast seda kuupäeva muu tariifi säilitamiseks kohustatud enne seda sama kuupäeva ühendust võtma asjaomaste klientidega, et küsida, kas nad soovivad säilitada oma muu tariifi, tuletades neile meelde „neid rändlusteenuse eeliseid, mis nad [nimetatud valiku tegemisel] kaotavad“. Selle reegli kohaselt kohaldatakse RRTA tariifi automaatselt kliendi suhtes juhul, kui ta vastas eitavalt või ei vastanud.

24 Teiseks kinnitab määruse nr 531/2012 artikli 6e lõike 3 teine lõik, et „rändlusteenuse osutajad [kohaldavad] […] [reguleeritud rändlustariifi] kõigi olemasolevate ja uute rändlusklientide suhtes“ automaatselt. Seega on üheselt mõistetav asjaolu, et see automaatne kohaldamine puudutab „kõiki kliente“, tegemata klientidel vahet profiili või neile seni kohaldatud tariifi alusel. Selles osas on teise lõigu sissejuhatavas lauseosas („ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist“) rõhutatud, et muu tariifi pakkumist võib jätkata ka pärast RRTA tariifi jõustumist, kui artikli 6e lõike 3 esimeses lõigus sätestatud tingimused on täidetud ja eelkõige juhul, kui klient on selle „sihilikult valinud“.

25 Teisena, mis puudutab määruse nr 531/2012 artikli 6a ja artikli 6e lõike 3 konteksti, siis tuleb märkida, et need sätted lisati määrusega 2015/2120, et kaotada jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud liidu piires.

26 Nimelt, nagu nähtub määruse 2015/2120 põhjendusest 21, tõdes liidu seadusandja, et arvestades hulgihindade täheldatud taset, ei saa riigisiseste tasude ja rändlustasude erinevuse kaotamist, mis oli määruse nr 531/2012 lõppeesmärk, nagu on märgitud selle määruse algse redaktsiooni põhjenduses 3, jätkusuutlikult saavutada, mistõttu otsustati jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud kaotada alates 15. juunist 2017.

27 RRTA-le ülemineku automaatsus nähtub ka määruse 2015/2120 põhjendusest 25, mis näeb ette „üleminekuperioodi, mille jooksul peaks rändlusteenuse osutajatel olema võimalik lisada riigisisestele hindadele lisatasu […]“, ilma siiski viitamata muule tariifile või isegi võimalusele kohaldada RRTAd klientide vastava avalduse alusel teenuseosutajatele.

28 Sellega seoses tuleb tõdeda, et määruse nr 531/2012 esialgse redaktsiooni eesmärk oli tõepoolest kehtestada reguleeritud tariifi, niinimetatud eurotariifi abil liidu tasandil maksimaalne jaehind ning näha ette, et seda tariifi kohaldatakse automaatselt alates 1. juulist 2012 kõigi olemasolevate rändlusklientide suhtes, välja arvatud need, kes on juba sihilikult valinud teistsuguse rändlustariifi kui see, mis oleks neile määratud valiku tegemata jätmise korral. Sellest annavad tunnistust määruse nr 531/2012 esialgse versiooni põhjendused 48 ja 77 ning sama määruse artikli 8 lõiked 2 ja 3 „kõneteenuste eurotariifi“ kohta, selle määruse artikli 10 lõiked 2 ja 4, mis puudutavad „SMSide eurotariifi“, ja nimetatud määruse artikli 13 lõiked 2 ja 3 „andmeside eurotariifi“ kohta.

29 Määruse nr 531/2012 esialgse versiooni kõik need sätted, mis käsitlevad eurotariifi automaatset kohaldamist, ei ole siiski mitte ainult kehtetuks tunnistatud, vaid need vastasid ka teistsugusele *ratio legis*'ele, mille kohaselt võis klient kasutada muud tariifi, mis oli eurotariifist madalam. Nii viitab määruse nr 531/2012 artikli 13 lõige 3 oma esialgses redaktsioonis muu hulgas „tariifile, mis on andmeside eurotariifist ilmselgelt madalam“.

30 RRTA puhul on seevastu hinnaerinevus liidu muu rändlustariifi ja reguleeritud rändlustariifi vahel põhimõtteliselt välistatud.

31 Seega, välistamata, et automaatne üleminek RRTA-le võib teatud juhtudel rändluslepingu võimaliku muutmise tõttu tuua kaasa teatud hüvede tühistamise, mis on seotud kliendi individuaalsete vajadustega, on liidu seadusandja tahe eelistada RRTA automaatset kasutuselevõttu kõigi klientide suhtes üheselt mõistetav.

32 Kolmandana kinnitab seda tõlgendust määrusega nr 531/2012 taotletav eesmärk, milleks on selle artikli 1 lõikest 2 ja määruse 2015/2120 põhjendusest 21 nähtuvalt „saavutada mobiilsideteenuste siseturg ja et lõpuks ei tehtaks vahet riiklikel ja rändlustariifidel“. Seega, kui kõikide rändlusklientide automaatne üleminek RRTA-le on selle eesmärgiga täielikult kooskõlas, siis seevastu nõue aktiveerida RRTA sõnaselgelt väljendatud tahteavaldusega (*opt-in*) võib minna selle eesmärgiga vastuollu olukordades, kus muu tariif jääb riigisisesest tariifist kõrgemaks.

33 Sellega seoses on oluline rõhutada, et *opt-in*'i ja *opt-out*'i süsteemid tekitavad klientidele võrdväärseid ebamugavusi, kuna mõlemad seisnevad selles, et nad kutsuvad kliente üles avaldama oma tahet rändlusteenuse osutajale. Liidu seadusandja leidis siiski, et RRTA-le automaatse ülemineku süsteem on süsteem, mis võimaldab saavutada tõhusamalt määrusega nr 531/2012 taotletavat eesmärki, mis seisneb mobiilsideteenuste siseturu rajamises, tegemata vahet riigisisestel ja rändlustariifidel, eelkõige seetõttu, et erandisüsteemis (*opt-out*) kujutab vaikimine endast RRTA heakskiitu.

34 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 531/2012 artiklit 6a ja artikli 6e lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et alates 15. juunist 2017 olid rändlusteenuse osutajad kohustatud kohaldama automaatselt kõigi klientide suhtes rändlustariifi, mis on ette nähtud eelkõige selle määruse artiklis 6a, olenemata sellest, kas need kliendid olid varem valinud reguleeritud rändlustariifi või muu tariifi, välja arvatud juhul, kui nad olid enne 15. juuni 2017. aasta tähtpäeva vastavalt määruse artikli 6e lõike 3 esimeses lõigus selleks ette nähtud menetlusele sõnaselgelt väljendanud valikut kasutada sellist muud tariifi.

Kohtukulud

35 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määruse (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrusega (EL) 2015/2120, artiklit 6a ja artikli 6e lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et alates 15. juunist 2017 olid rändlusteenuse osutajad kohustatud kohaldama automaatselt kõigi klientide suhtes rändlustariifi, mis on ette nähtud eelkõige selle määruse artiklis 6a, olenemata sellest, kas need kliendid olid varem valinud reguleeritud rändlustariifi või reguleeritud rändlustariifiist erineva tariifi, välja arvatud juhul, kui nad olid enne 15. juuni 2017. aasta tähtpäeva vastavalt määruse artikli 6e lõike 3 esimeses lõigus selleks ette nähtud menetlusele sõnaselgelt väljendanud valikut kasutada sellist muud tariifi.

Allkirjad